

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Előfizetési díj:

Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre 3 " - "
Egész évre 5 " - "

Megjelenik e lap hetenként egyszer, Szombaton.

Szerkesztői iroda:

1-ső Tized 104. sz. a., hová a kéziratok és előfizetési pénzek küldendők.

Hirdetmények elfogadtatnak Milhoffer János „Szentháromságához” czimzett gyógyszerárában.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sorért, egyszeri hirdetésnél 5 kr.; — többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik.

A nyilttérben való közlemény 3 hasábos soráért 10 kr. számítatik.

Egy városi képviselő jegyzetei.

II.

Borbás, alpár és szentkirályi puszták megszerzésébe a b. Bánffy családnak fizetett összeggel együtt a városi közönség által befektetett, s a megváltakozó lakosok által megtérítendő összeg, a beismerésül vett kimutatások szerint 870,410 pfrt. 51 $\frac{1}{5}$ kr. Ezen kívül tartoznak a három puszta szántó- és kaszáló-földei után holdanként 15 pfrt., és így a 22,876 hold 1270 \square ölnyi terület után befizetni 343,151 frt. 54 $\frac{2}{5}$ kr., összesen: 1,213,362 frt. 46 $\frac{1}{5}$ kr. Ebből még 1855. évben a b. Bánffy család követelése s Kenesey Mária Várady Antalnétól megszerzett birtokrész árának kifizetésére, előzőleg leróttak 176,040 pfrt. 10 krt., melynek levonásával fennmaradt 1,037,322 pfrt. 36 $\frac{1}{5}$ kr., vagyis folyó osztrák értékben 1,089,188 frt. 73 kr.

Ezt tartoztak volna a pusztabeli birtokosok időközki kamattal együtt 1856. évtől kezdve 20 év alatt fél éves tőke részletekben törleszteni; azonban mivel a három pusztának fölmérése és osztályozása, s a megváltási árak birtokrészletenkénti pontos kiszámítása évekre terjedő munkálatot vett igénybe, annál fogva az illető birtokosoktól formaszzerű kötelezvények, tekintve adásvételi szerződések nem vétethettek; azok nagyobb része törlesztési kötelezettségét eddig pontosan nem teljesítette: mert a kiszámításig néhányan mind tőke, mind kamatbeli fizetéseiket fölfüggesztették; mások fizettek kamatot pontosan, de tőkét nem; némelyek mind tőke, mind kamatbeli törlesztésüket csak részben teljesítették. Most már a pusztai egyes birtokok fölmérve, telekkönyvezve, osztályozva és megváltási árak kimutatva van, beállott tehát az idő, hogy minden birtokossal a város eddigi fizetéseire s tartozási hátralékaira nézve megszámlon: a tőketartozás tisztán ilyen marad és részletes fizetésekkel törlesztetik; a mennyiben pedig kamathátralék van, ezt a számtétel után mindenik birtokos készpénzben rögtön befizetni tartozik s a város tőkésitheti, vagy tőke adósságai törlesztésére fordíthatja; ellenben ha a birtokos nem lenne képes azonnal fizetni, tartozzék a kamathátralékot maga tőkésíteni, s a kötelezvénybe, illetőleg adásvételi szerződésbe befoglalva és utána jövőben kamatokat kötelezve, részletes törlesztés alá bocsátani. Ezekon kívül azonban a három pusztabeli tanya-földek után a rendes váltság czime alatt beszédendő pénzekon fölüll még a következő összegek térítetnek meg a városnak, u. m.: a) Miután a város a tanya-földeket örökváltságra bocsátotta, de az egész közlegelőt magának ingyen megtartotta, az ebből utóbb kiadott földek váltsága külön a városi közönség javára szolgál, mint ez

az 1861. évi máj. 18-án 103. szám alatt kelt közgyűlési határozatban kimondatott és az eljáró mérnöknek a kiszámításnál utasításul adatott, nevezetesen: az 1855. évben a közlegelőből községhatóságilag kiadott 100 hold, vagyis classificált minőségben 67 hold 684 \square öl szentkirályi föld váltsága; és ugyanazon közlegelőből, a tanya-földek egyenes vonallal elkülönítése, tekintve szabályozása alkalmával elszakasztott és egyesek birtokaihoz adatott 151 hold 534 \square öl területű föld váltsága, mely classificált holdakban teszen 64 holdat és 118 \square ölet. Ebből viszont mégis levonandó azon 10,090 frt. 2 kr., mely a róm. kath. és ref. egyházközségek lelkeszeinek használatában levő parochialis földek megváltására esik, mert ezt a város magára vállalta. b) A három pusztá fölmérési díjja fejében a vállalkozó mérnök úrnak eddig már a törlesztési pénztár által szerződésileg kifizetett összeget is, mint helyettök tett előlegezést, a váltakozó birtokosok megtéríteni tartoznak, mely tesz 7365 frtot. c) Vegül a törlesztési pénztárnok és ellenőr fizetésébe évenként 1000 frtot a birtokosok viselnek.

Az ágasegyházi pusztát a városi közönség több földesúrtól és ezekről reá maradt huzamos perlekedés lefolytatásával annyira megörökítette, hogy azt most $\frac{1}{16}$ rész hián általában Kecskemét város, illetőleg kecskeméti lakosok birják; a városi közönség által megszerzett részek után a régi beruházmányt az illető lakosok befizették, s az utóbbi szerzeménybe fektetett összegekből van bizonyos összeg még kint nálók.

A bugaczi pusztának $\frac{2}{3}$ részét a város 1810-ik évben vette utóbb zálogba 200 ezer váltó-forintért, mely zálog 1874. évi sept. 27-én járt volna le, melynek egy részét a lakosoknak telelő földekül kiosztotta s ezekre a zálogpénz $\frac{3}{4}$ részét kivetette, melyet azok be is fizettek; a pusztá többi része közlegelőnek fenhagyatván, arra a város a zálogpénz $\frac{1}{4}$ részét a közönség terhére fenhagyta. Ugyanezen pusztára 1829-ik évben a város auctiót adott 48,000 pforintot, melyből az egyesek használatába adott telelő földekre ekkor $\frac{2}{3}$ rész vettetett ki, a közlegelőre pedig fenhagyatott $\frac{1}{3}$ rész. E zálogba birt $\frac{2}{3}$ rész pusztá 1868. évi decz. hóban a Földváry családtól 50,000 frt. o. é. reáfizetés mellett megörökítettett.

A peszér-ürböi pusztarészt illetőleg: a városi közönségnek a Majthényi családdal még e folyó század első tizedében kötött bizonyos szerződése egy pert juttatott a város kezébe, minél fogva a város által részben megszerzett ürbői pusztá és a királyi kincstár birtokában levő Peszér pusztá közt fenforgott régi határkérdés volt peres vita tárgya, de melyben csak az utóbb kezdett és a város által áttett oppositionalis per lefolytatása 30 évi fáradalomba

került, míg végre maga a királyi fiscus barátságos egyességet ajánlván, ez mind a város, mind a vele együtt fölperesekül érdekelt bugyi közbirtokosok által elfogadtatott, és a peres vita tárgyát képező terület egyesség útján ketté metszetvén, jutott fölpereseknek 1042 hold föld, melynek a bugyi közbirtokosokat illető kis részét a város azoktól megvette, Majthényi Károly úrnak pedig a régi egyesség szerint, a nyereményből öt illetett földnek minden holdja után 20 frtot fizetett. Ezen földet a város a b. Bánffy családnak Borbás, Alpár és Szentkirály pusztákban, csere útján még kiadandó 936 hold földbeli illetménye kiadására szánta; minthogy azonban néhány évi vitolódás után a Bánffy család ezen úgynevezett peszér-ürböi pusztát elfogadni nem akarta, azt a városi közönség 1853. évben, régi patriarchalis gyakorlat szerint a szerzési árban, néhány helybeli vállalkozó lakosnak, törlesztés melletti váltságra örökösen átadta. Bizonyos összeg azonban még itt is fizetetlenül van.

A gyalúti pusztát 1845. évben felsőbbbségi engedély mellett vette meg a város, azon kitűzött czélból, hogy az annak átvételére vállalkozó lakosoknak 15 év alatti törlesztésre örökül átadja, melynek szerzési árából, tőkében és időközki kamatokban szintén fizetetlenül van még egy csekélyebb összeg az illető birtokosoknál.

A páhi pusztának egy része még 1834-ik évben a Liptay és Szily családdal kötött zálogos szerződés mellett jutott a város birtokába; utóbb a borbás, alpár és szentkirályi puszták egyik osztatlan részletének csere útján megszerzése végett, 1853. évben a páhi pusztából gr. Csáky György illetményét megszerezte, s az imént említett csere érvényesítésére fordított 450 hold földnek kiadatása után megmaradt részt, örök váltságra átadta helybeli lakosoknak, melynek váltságából még egy csekélyebb összeg tőke és kamatokban fizetetlenül kint van. Ezen kívül a kiosztott részekon túl fennmaradt a város részére 262 hold, vagyis 22 hold tóparti föld és a szerzési okmány szerint, a birtokhoz mért 240 hold kolontói sík viz, mely területnek van ugyan némi értéke, de csak a terjedelmes kolontó lecsapoltatása után lenne hasznosítható.

Az ürbői pusztát a város gr. Belezny családától régi zálogban birván, annak $\frac{2}{3}$ része meg is örökítettett s az illető beneficiatus lakosok által a beruházott összegek a városnak megtérítettettek; ezen pusztában a város részére fenhagyva volt 262 holdnyi terület, mely 1834-ik évben a rajta fekvő investitió megtérítésének kötelezettségével néhai Sárközy Imre pestmegyei főjegyzőnek, mint kecskeméti lakosnak adományoztatott; mielőtt azonban nevezett adományos az investitiót törleszthette volna, 1836. évben elhalt, hagyatéki tömege csőd alá jutott

és a földet a tömeg foglalta el; a város magát a földet követelte vissza; de a csödéperben a felsőbb törvényszékek csak az investitiót ítélték meg, mely most van végrehajtás alatt; az ítélet kelte utáni függő-kamatok kihagyásával, a megítélt összeg 5695 frt.

Ime, láthatjuk az elsoroltakból, hogy a pusztai földek váltságának czime alatt hány rendbeli beszédetlen követelése van városunknak, melyeknek ezentúlra leendő pontos behajtása iránt gondoskodni képviselői kötelességünkben áll. Ohajtandó volna azonban, ha kellő tájékozhatásunk végett, hogy e követelésekből mennyi van jelenleg még kint, s a birtokosok évenként mennyit törlesztenek, városunk eljárásága minden év végével egy pontos kimutatást készíttetne, s hozna, legalább közöttünk, nyilvánosságra.

— Az 1848. év után, midőn a birói hatóságok országszerte újon szerveztettek, a kecskeméti számadások fölülvizsgálata megakadt. — A városi hatóság több ízben fölterjesztette a végleges vizsgálatot nélkülöző számadásokról kimutatást, s mindannyiszor kérte, hogy ezek fölülvizsgálata iránt intézkedés tétessék; de siker nélkül, míg végre a város erélyes fölterjesztésére 1859. évi decz. 31-én 12,699. szám alatt a pest-solti megyehatóság csakugyan intézkedett, s az 1855. év előtt ellenőrök nélkül kezelt régebb számadások egypár kivételével, a vizsgálaton át is vitétek, mert utóbb 1861. és 1862. években a városi község hatóság e tárgyban egy külön bizottmányt foglalkodtatott. Az illetén ügynevezett régebb számadásokban kimutatott pénztárhiányok részint birói végrehajtás alatt vannak, részint az illetők által fizetnek; régebb kimutatás szerint, illetén számadások kiegyenlítéséből származott követelése van a városi községnek a volt számadók ellen 11,472 frt. 85 kr. Reméljük, hogy ilyesmi többé pénztárainkon nem fog megeshetni!

Kiknek lehet oly fagyasztó hidegről fogalma, mint minő jelenleg Sibiériában uralkodik? Azon

szánandó kecskemétieknek, kik az új-színházban egy darab előadását már végig nézték.

— Volt alkalmam tűzfojtógépet (extincteur) láthatni. Az egész gép 3 láb magas, ruganyos (guttapercha) tömlővel ellátott s czinnel bélelt aczéllemezből készült hengert képez. Könnyen kezelhető s a veszély helyére gyorsan elszállítható, miután az egész gépet egy ember hátára vetheti. Egy egész évig eltartó folyadékkal előre megtöltetvén, ha tűz üti ki magát, rögtön és idővesztés nélkül alkalmazható, mi a tűz elfojtására megbecsülhetlen előny. Működése a tűzfojtónak bámulatot gerjeszt. Légnyomás következtében 40 lábnyi vizsugárt iszonyú rohammal lövelvén ki, a vegyési elemekkel kevert viz a tüzet rögtön elfojtja. Ohajtandó volna, hogy e város, melyet a tűz oly annyiszor meglátogat, s melyet az nehányszor majdnem egészen elpusztított, ily tűzfojtókkal elláttatnék.

— Egy francia író szerint a reszpublika nem alapszik erényen: inkább alapul kevélységén egyes polgárnak, ki mások kevélységét korlátozza; büszkeségen, uralgási vágyon, mely nem szenvedheti, hogy más uralkodjék. Ennélfogva oly törvények hozatnak, melyek, a menyire lehet, az egyenlőséget fentartsák. — A reszpublika oly társaság, melyben egyenlő étvágygyal biró vendégek ugyanazon asztalnál esznek, míg valami nagyehető erős ember nem jő, ki mindent elfoglal, másoknak csupán morzsaléket hagyva.

— Mi szítja városunkban szakadatlan a pártoskodás ördögi lángját? Nehány pöffeszkedő uralkodási vágya!

— Valóban nevetséges, hogy némely társulat tagjai mennyire engedik elzáratni magukat vezéreik által a művelődhetés szabad ösvényétől! Olvasni olyast, mire fölkenjtök anathematát, tilos. Oly körbe, vagy helyiségbe járni, hol vezérok ellenfelei is megfordulhatnak, dorgálandó vétek; ellenvéleményével még csak be-

szelni sem szabad. Szóval: az ily hamis próféta minden áron csak azon vannak, hogy embe-reikben elfojtsanak minden önálló gondolkozást vagy cselekedetet, hogy azután orraiknál fogva vezethessék. Ezek azután az igazi sötétség lovagjai! A műveltség, fölvilágosodottság terjedésének akadályai!

— Schiller mondja, hogy minél tovább jegyzi az emberi bűnök lajstromát, többet ró azokból a tudatlanság eredményei sorába s annál kevesebbet a gonoszságból eredettek közé.

— Közgyűléseinkben szónokló nagy férfaink jeles mondásai. Egybegyűjtém az elmúlt 1868. évben.

I. — 1) „Tisztelt közgyűlés! Én nem akarom az izének ízét megízélni.“ (A közgyűlések elején.) 2) „Kérem tanácsnok urat, nélkülözze magát a közgyűlésben.“ (Intéztetett Decsy tanácsnok úrhoz a páhi ügyben.) 3) „Nem oly dolog, hogy az ellen óbégatnánk.“ (Katona szállásolási ügyben, nov. 3-án.)

II. — 1) „A közgyűlés férfiasága nem engedheti.“

III. — 1) „Némely jelentések és számadások dátum nélkül keltek.“

IV. — 1) „A nemzetgazdaság, mely szántásvetésből áll, a családi élet bódogságának fölvirágzására napjainkban végtelen horderővel bir.“ 2) „A vizipuskákat számbavevén, a két hiányzót behozattam, de azok megtalálhatók nem levén.“ 3) „Gondolatommal nem azon állapotban vagyok.“ 4) „Illetékes vélemény adásom.“ 5) „Hajlandóságra az a nézetem.“ 6) „Történelmi adat iránti pietásból.“ 7) „Én, midőn eszántam magam, hogy közügynek szógájak, akkó mögmontam, hogy én ujan embör vagyok, hogy mindönt úgy töszök, mint böcsületös embör.“ 8) „Ennek az előttem szóló Sz. J. indítványába foglalt.“ 9) „Rakományi állományi rakodó helyiségi tér.“ 10) Fizetési eszményítés.“

T Á R C Z A.

Fűzfa búja.

(Népmonda francia kútfő után.)

Nagy téli álmából ébred a természet,
A nap elégültten néz égről a földre;
A zivatar lármás morgása enyészik
S nedv buzog az elhalt tölgynek kebelébe.
A ligetek csendjében bűnak eredve
Csak a fűz szomorú!! Mi lehet keserve?...

Csillámlik a tó-víz, — jég kebele olvadt, —
Langy szellő ringatja tiszta ezüst tükrét,
Népesül az erdő, a megjött madarak
Andalító dallal zavarják meg csendjét.
Minden feléledett! — nagy álma feledve, —
Csak a fűz szomorú!! Mi lehet keserve?...

Áldozik a szép nap, távozik a földtől,
S az ébredt vidékre bucsú esőket lövel;
Nagy, bibor tengerben úszik az egész táj,
Mintha csak mondaná: „holnap ismét jövel!“
Csak az agg fűz setét a bibor tengerbe,
Vajon mit véthetett?(!) Mi lehet keserve?...

Munkás nép közelit, zaj váltja a csendet,
Vig kedvű ifjak és dalolós leányok;
Harsány hangon esattog közbe a csalogány,
Mintha csak mondaná: „Most versenyt dalolok!“
Csak a fűz szomorú az öröm tengerbe,
Vajon mit véthetett?(!) Mi lehet keserve?...

Elérik az ifjak a szomorú fűz-fát,
Ajkokon elhal az — elébb — oly vég-ének;
Egymásra tekintnek, sebesen ver szívök,
Mi az oka, oh mi?! Talán bizony félnek?
Végre egy megszólal, — feltekint a fűzre —
Kérdi társaitól: mi lehet keserve?

Langy szél suttog végig a fűz-fa lombjain,
Halkan mozdul töle ennek minden ága;
Hangot ad vén törzse. S hogy mi legyen buja?
A kíváncsiaknak így adja tudtára:

„Vidám voltam én is hajdan
Ha álmatom álaludtam,
S hogy most miért szomorkodom?
Figyeljete! Im megmondom:
Mielőtt az Isten fia
Feszítettett keresztfára
Üldöztetett,
S megveretett.
Ágaimból volt készítve
A korbács, mely testét érte;
Bűnbe estem s kárhozottva
Vagyok érte örök búra.“

Langy szellő jött ismét s lombjait megrázta,
Mely hangját hallatta az elaggott fűznek;
Elnémult a bús hang! Az ifjak távoztak,
A megtörténtekről csak félve beszéltek.
Ezóta ki arra jár s a fűzfát látja
Nem kérdi: mi búja? nem kérdi: mi bántja?
Poór Sándor.

Galambosi Mária.

Elbeszélés.

Írta: Merényi László.

(Folytatás.)

Hiában! a hü emlékezet gyakran fölkeresi szeretettünk tárgyait, előnkbe hozza, beszélünk velök, pedig csak a képzelet őrzi velünk csalfa játékát.
Szeretett e nő egy jelen nem lévő távoli alakot, kivel élteben csak kétszer találkozott: egyszer a templomban, másszor saját úri férje házában.

S e távolság és ismeretlenség csak fokozta szerelmét s naponta száz meg száz kérdés föltevésénél gyötörte magát: hol van ő; mit csinál most e pillanatban; vajon gondol-e reá s tudja-e, hogy egy szerelmes nő epedő vágygyal forró sohajait küldözgeti felé?

Vajon tudja-e, hogy alig van a napnak egy órája, nem, egy perce is, melyben rá, és csak egyedül ő reá ne gondoljon, vajon tudja-e, hogy az éj csendes óráiban, miket isten nyugalomra és pihenésre teremtett, hívó szóval az ő nevét suttogja Mária?

Nem, ne tudja meg soha!

Hagy senyvedjen ő magában, hagy égjen ő titokban, hagy harcsojjon ő minden órában fellázadt lelkiismeretével és erkölcsérzetével!

Harezol, küzd; küzd saját fellázadt indulatával, napról napra erősbödő szerelmével.

Vérzik szive, vérzik lelke, de oly édes e vérvesszés; mert az mind ő érte történik.

Ő érte, kinek egyetlen nyájas mosolyáért éltét dobna oda.

Sokszor ifjú, csapongó képzelete messze ragadta őt az ábrándok világába s ilyenkor oly különös vágyai támadtak; szeretett volna átalakulni s különböző alakzatokat fölvenni, csak annak nem maradni, a mi voltaképen volt: reménytelenül szerető nőnek.

A magányos órákban sokszor sohajtott így fel Mária:

— Istenem, változtass engem léggé, csakhogy ajkát érinthessem, vagy hitvány légygé, csakhogy arczára szállhassak!

Vagy:

— Be szeretnék szellő lenni, hogy fölkereshessem őt s göndör fürteivel játszva fülébe suttoghatnám: szeretlek, szeretlek, a szerelem szerelmével!

És ő aztán ne tudná meg azt, hogy honnan, kitől jő az. Sokszor monda hévvel:

— Szeretnék lenni az a porszem, melyet ruhájáról lever, csakhogy az a kéz, az a kedves forrón szeretett kéz érintene; vagy taposó föld, csakhogy lábai járnának rajtam.

S mikor gondolta, hogy már eleget vétkezett, habár gondolatban is, megtörték Mária térdei, összesuklottak izmai s bűnbánó alázattal kérte az istent, hogy vegye el őt az élők seregéből, hogy törölje el őt a föld színéről és semmisítse meg; mert ő nem érdemes arra, hogy isten verőfényes napja továbbra is reá süssön,

Fővárosi és vidéki levelezés.

Kis-Kun-Félegyháza, 1869. jan. 18.

A „Kecskeméti Lapok” megjelenését, mely az előfizetők pártolása folytán már a második évnegyed folyamat éli, mi Kis-Kunok is élénk rokonszenvvel üdvözöltük, mert meggyőződésünk szerint, messze elnyúló rónánk ezen lapjának, nemcsak az a feladata, hogy egyedül azon város érdekeit kísérelje örökös szemekkel, melytől nevét vette, hanem a vidéken fejlődő eseményeket is.

Vártam mindaddig, hogy ily nagy kiterjedésű népes városban, mint Félegyháza is, fog találkozni olyan, ki a városban, vagy vidékén történeteket, ezen lapok hasábjain közlendő; de hiába — s így végre szükségesnek láttam magam tollat ragadni s a tisztelt szerkesztőségnek azon ígéretet tenni, hogy időnként, ha közlésre méltó események történnek városunkban s azoknak e lapokban tér adatik, tudatni fogom.

Ezen előzmények után megírom, hogy f. hó 14-én a svajczi vízkárosultak segélyezésére, az ugyanakkor itt tartott kerületi közgyűlés alkalmával, nyíltkörű tánczvizgalom tartatott a Korona-vendéglő helyiségében. A terem csinos feldíszítése, úgy a bál rendezése, a tevékenysége s vig kedélyéről vidékünkön általánosan ismert Molnár László úr érdeme.

A bálban díszes közönség vett részt, de tekintve a tánczvizgalom céljának nemes voltát, kevés számmal; a jelen voltak azonban igen vigan lejtették a csárdást. A szép hölgyek közül, kik ezen tánczvizgalmat jelenlétükkel érdekesíték, megemlítem: Tarjányi Janka, Kukányi Emilia, Karhecz Ilka, Nagy Ida, Draskovics Matild, Nagy Netti, a két Molnár nővér, Bánhidyi Mari és Szabó Fanni kisasszonyokat, és a vig kedélye s kedves társalgása miatt közkedvességű Keserű Bérczy Ilon úrnőt.

Végre megírom még azt is, hogy a nem sokára bekövetkezendő követválasztásra ismét úgy terem nálunk a követjelölt, mint eső után a gomba, de mivel e tekintetben határozott megállapodás még nincsen, a hír száján járó nevek közlésétől jelenleg tartózkodom, majd adandó alkalommal többet.

Melas.

Tass, 1869. jan. 22.

Tisztelt szerkesztő úr! Tudom, hogy szülőföldje iránt mindenkor érdeklél, és szereti tudni, hogy birtokos társai, rokonai és barátai között időnként mi történik. Bátor vagyok tehát tudósítani a legközelebbi eseményekről. — A követválasztás előnapjait éljük, s nálunk is ép úgy, mint jelenleg az országban majd mindenütt a politikai pártok egymás ellen akként sorakoznak, hogy mindegyik párt egy-egy jelölttel áll elő. Nálunk is két jelölt van, egyik Bernáth Lajos jobboldali, másik Jankovich Miklós szélsőbali követjelölt. Ez utóbbi már elő is állott egy furcsa szélsőbali programmal, melyben a népnek ígér eget-földet, s azzal igyekszik ámítani a szegény könnyen hívőket, hogy ő azt majd mind kieszközli, csak ötöt válasszák meg.

vagy hogy továbbra is elfogadja férje kedvezéseit, előzékenységet s jótéteményeit.

— De hogyan nézhetek én férjem-uram szemébe, mikor én oly bűnös nő vagyok; bár rossz, bár gonosz volna irányomban, de jó és kedvkereső!

A jó nagynéne, kit Mária édes atyjával együtt magához vett, napról napra látta Mária hervadását; látta, hogy e nő szenved, emésztődik titokban, de nem tudta, hogy miért?

Ennek megtudása igen furta a jó asszonyosság oldalát, gondolván, hogy a bajt csak úgy lehet orvosolni, ha azt egészen, vagy legalább annak indító okát ismerjük.

Ezért Máriának minden lépte-nyomára ügyelt, utána lesett; annyit észlelt a sok tapasztalással bíró éltető nő, hogy Mária férjét nem szereti, hanem csupán csak tiszteli.

Erre nézve a jó nagynéne nagyon helyesen így okoskodott:

— Ha egy fiatal, életteltjes nő középkoron is túl levő férjét nem szereti: szeret mást.

De kit?

Ez itt a bökkenő.

Ezen titok megtudása végett a jó nagynéne estélyeket rendezett, társaságokba vitte Máriát, ellette a fiatal nő minden mozdulatát, minden jelekre ügyelt: kivel szeret Mária leginkább társalogni, avagy tánczolni?

Egy futó mosoly, egy nyájas intés, egy biztató kézzorítás, egy odavetett szócska, egy kegyteljes pillantás, meg a ruha szegélyének érintése is, a már létező szerelemnek mind áruló jelei.

Mindezekre, ha ugyan fölmerültek volna ily ismeretű jelek, szorgos szemmel figyelt a jó nagynéne, de bizonyost még sem tudhatott.

Ma ezzel, holnap amazzal kötötte össze Mária szenttelen nevét, de eredményhez még sem juthatott; mert harmadnapra kénytelen volt magának bevallani, hogy az egész képzelte viszonyból nincsen semmi s mindamelllett Mária egyre szomorúbb, bánatosabb s egyre fogy.

Sem a balközép, sem a jobboldal derék és tapasztalt férfiai nem kecsegtetik a népet valami nagy vérmes reményekkel, de azért mégis meg vagyunk ezekről legalább győződve, hogy mindamelllett hazánk csak javát akarják, de mit akarhatnak az ilyen szélsőbali urak, mint Jankovich úr? Lesz-e neki és pártjának annyi tekintélye, hogy azt a sok ígéretet majd mind beváltja? Bizony nem hisszük. Vagy azt akarja, hogy minket ígérettel eltántorítson, s ő a követi székbe kényelmesen behelyezkedjék? Velünk azután tovább mit sem fog törődni, csak hogy ő célját elérje? Nem láthatunk a szívek és vesékbe, de biztosíthatjuk, hogy a ki, mint ő, így összevissza mindenfélét ígérget, annak furcsa céljai lehetnek, s nem igen bizhatván benne, követnek bizony nem választjuk meg. Legközelebb majd megírom, hogy kik az ő emberei s kik tolják az ő szekerét.

Egy választó.

Irgis, jan. 27. 1869.

Tisztelt serkesti uraság!

Mi vagyok én? egyszerű csigán vajda! Miért nem lehetek én alispán?! Ha nem is elsí, de legalább harmad alispán. Majd megmutatnék én, hogy kell vezetni egyszerű kít törvinsíket! Az egyiknél azt mondanám, hogy a másikkal van nehízis dolgom, a másikkal pedig azt, hogy az egyiknél vagyok nyakig elfoglalva, és azután ha elhittik a mamlasok, hazsa mennik gazsdálkodni, meg kényelmesen pipazsni. Minek is dolgoznom? Vannak azok kilenben is olyan okosok, hogy elvégezzik maguktól is, nem igen sorultak az én decórumomra. Azután meg ha valami bolondot csinálnak, én mosom kezeimet, kihirdetem újságba, hogy azsirt történt, mert én ipen viletlenül ott nem voltam; ha pedig okosat végeznek, a miért törvinsíket megdicsírtetik, elmondom mindenfelé, hogy azs az én irdemem. Ha meg nem választanak törvinsíki városba pugrisok választmányi tagnak, elvissém síkemet másikba, és kimarok míg azsokat is, a kik visszakivánczoznak. Miért ne?! His most én parancsolok! Csak híjjába, nincs valami sebb, mint azs ilyen alkotmányos ílet! Hazsafiás pártokhoz, ha akarom, csatlakozsom, ha akarom, nem. Beíratom magamat demokrata körbe, de nem megyek feljék, nehogy meg ne híjanak ebídre miníster elnöksígehez. Ha valaki nem alázsza meg magát semílyem elótt, csinálók rá vicscset, vagy anekdotát, kifigurázsom, egysíval: tréfásan agyonítem, és azsután elvárom, míg kegyelmet kír én nyelvhatalmasságotul. Sehogy sem szeretem, ha valaki beleavatkozsík azs én dólógomba; igazs, hogy nincs, de azsirt mégis minék íti bele azs orrát?! Ha én mosolygok, akarom, hogy minékí nevssem, ha somorkodom, vagy ípen mírves vagyok, bizonyosan megmarok valakít, akár irdemli, akár nem. Ezs azs én programom, mint irgísi csigán vajdáé. De hát miért is nem lehetek ilyen irdemek mellett alispány?!
Azs irgísi csigán vajda.

S midőn látta Mária titkos szenvedéseit, néma kinjait: a jó nagynéne sokszor tett magának szemrehányást.

— E házasságot én szerettem s én tettem Máriát boldogtalaná örökre! Most látom át, hogy a tiszta romlatlan női keblet sem fény, sem gazdagság, sem ősi név tökéletesen ki nem elégitenek, ha költsönös vonzalmon nem alapszik a megkötött frigy. Ime, e nő úszik a kényelemben, fény, gazdagság veszi körül; nagynevű vagyonos férje mindent kedvére teszen és mégis — boldogtalan! A szív érez és nincs a ki hő érzelmeit felfogja, visszaverje; a kedély kielégítenni vágyik és nincs a ki épségben, vidorságban tartsa.

— Van, kell lenni valakinek, de arra még gondolni is bűn. Ez emésztí, ez fonyasztja el Máriát! A fennkölt és szigorú erkölcs- és kötelem-érzet harczol e nőben a büntelentül bűnös szerelem-érzetével.

— Oh, de e harc alatt elpusztul, oda lesz e gyenge virág; elszárad, elvész, elpusztul az, kit lekemmel váltának meg!

— Ezen segíteni kell! ez nem maradhat így tovább!

— Oh, bár ismerném szerelme tárgyát s mindjárt könnyebb lenne a baj orvoslása! Ha derék, ha becsületes férfit szeret — óh de hogy is szerethetne mást! —: felbontom e természetellenes viszonyt s összehozom őket.

— Van még bíró, pap, isten és könyörület, és nem hagyja remekét így elpusztulni! Ezt eszelekszem, ez kötelelégemben áll; mert Máriát én tettem szerencsétlenné...

— Azért szeresse a nő férjét, hogy mást ne szeressen!... De kit, de kit? Nagy Gyulát, bár derék, becsületes ifjú ember, nem szereti; mert arczképét is száműzte hálókamrájából, azonkívül még azt sem szereti, ha róla beszélnek. Ezt nem szereti, sőt gyűlöli, ki nem állhatja.

— Figyelek, ügyelek, majd az idő és körülmények okossá tesznek.

XII.

A jó nagynéne körülbelül egy évig figyelt és ügyelt a nélkül, hogy Mária névtelen kedvesét föl tudta volna fedezni; az unokatestvér feléje sem ment nagybátyjának

Helyi ujdonságok.

— Országgyűlési képviselőül városunk felső kerületében, úgy látszik, mind három volt országgyűlési párt elvei mellett léptetnek föl jelölteket; így a jobboldal részéről Szabó Vincze kitűnő képzettségű jogtanárt, a balközép Kiss Miklós volt országgyűlési képviselőt és a szélsőbali Szappanos István szép előadású városi tanácsnokot; ez utóbbi azonban hír szerint csak azon esetben léptetnének föl, ha Kossúth Lajos, kit mielőbb meghivandnak, megválasztatását el nem fogadná. Az alsó kerületben Horváth Döme volt országgyűlési jobboldali követünk ellen, kinek eddig ellenjelöltje nem volt, Horváth János orvos, ki e kerületben nem is választó, Baghi László főbíró, nyilatkozataiból ítélve a szélsőbali elveit valló polgártársunkat léptette föl.

— Szabó Vincze, mint tagja a kecskeméti olvasó-körnek, f. évi jan. 31-én, azaz vasárnap d. u. 3 órakor az olvasókör helyiségében fölolvasást tartand. A kidolgozott jeles mű tüzetesen tárgyalandja hazánk jelen viszonyait közjogi, nemzeti-gazdasági és statisztikai szempontból. E felolvasás, mely bármely polgártársra nézve is csak hasznos és érdekes lehet, nyilvánosan fog megtartatni s ez alkalomra a kör helyiségében a nem tagok is szívesen láttatnak.

— Horváth Döme volt orsz. képviselőt újra országgyűlési képviselőül f. évi febr. hó 2-ik napján, azaz kedden d. u. 3 órakor fogadják a „Nádor” kávéház helyiségében választói fölléptetni. A fölhívás így hangzik: „Az alsó kerület tisztelt választóihoz! Kecskemét város második, azaz alsó kerületében mindazon t. cz. választók, kik Horváth Döme urat e városrész követjelöltjéül ohajtják, ezennel fölkéretnek, f. évi febr. hó 2-án, kedden délután 3 órakor Kovács László színháza helyiségében tartandó értekezletre megjelenni. Kelt Kecskeméten, 1869-ik évi jan. 28-án. Több deákpárti választó.”

— Szabó Vincze képviselői fölléptetése a felső kerület mérsékelt politikai gondolkodású választói f. évi febr. 2-án, azaz kedden délutáni 4 órakor a Király-féle régi színház helyiségében fog-nak egybegyűlni.

— Az olvasó-kör bálja ma, szombaton fog fényesen megtartatni. A meghívottak és a kör tagjai családjaikkal együtt szívesen láttatnak. E bálban a legfényesebb közönség készül résztvenni.

— A Casino könyvtára javára tartandó bált f. évi febr. 3-án tartják meg. A terem díszítése oly csinos lesz, mint jogász-bálkor volt.

— Gazvilágítást ohajt városunkban egy töképenzesekből álló társaság létesíteni. Adja Isten, hogy létesítsék.

— Öt gyanús egyén van városunkból elfogva a vidéken nem rég több ízben elkövetett postarablás miatt. A napokban Szegedre kísértettek.

— Színészeink a jelen harmadik színházi bérletre alig birtak néhány színészet pártolóval újra bérletetni. A színház többnyire üres. Bizony hamar megunja a mi közönségünk még a művé-

s tán ez volt oka, hogy a jó nagynéne kutatásaiban nem boldogult.

Gyula kimaradása Nagy Józsefre nézt valódi veszteség volt; egy kedves, szelleműs társalkodót, egy őszinte jóbarátot, egy bölcs tanácsadót kellett benne nélkülöznie.

Ritka művelt magyar ember az, ki politikával ne foglalkoznék; ez már erős, vagy gyenge oldalainkhoz tartozik. Nagy József sem tett e tekintetben kivételt, de az érdekes napi-kérdések megvitatása, élénk világi-tásba helyezése, az elvek és eszmék fejtegetése az ezek fölött kifejlteni szokott hosszas disputák fűszerezve zamatos előadással — mind elmaradtak azon egyszerű okból, mivel Gyula feléje sem ment nagybátyjának.

Pedig Nagy József mindent elkövetett, hogy a házasság által elriasztott fiatal embert házához ismét visszaédesse; izeneteket, leveleket, majd expressusokat küldött hozzá, de azért Gyula csak nem jött.

E hosszas kimaradás oka Gyula jellemében keresendő; nem jószolt szerencsés kimenetelt nagybátyja természetellenes házasságának s az igazat megvallva: félt a botránytól, féltette családja jóhírnevét és becsületét s nem hitt Mária erényében.

Ezért, habár nem is látogatta meg az újházásokat, folytonos ügyelettel volt, hogy mi történik nagybátyja házában; társaságokban s az emberek közt hallgatódzott, figyelt, hogy mikor történik már valami nagybátyja házában, csak egy kis botrányos eset, vagy valami ártatlan kaland, szerelmi légyott s több eféle; erős, határozott föllépését ez alkalomra tartogatta.

Várt, várt egy hosszú évet, de hiában; mert a hír csak Mária szépségéről, erényeiről, okos és művelt magaviseletéről és mindenkit lekötözö és megnyerő modoráról beszélt.

És a mi különös, Nagy Gyula Mária jóhírnevét megbotrányozott; e tekintetben nagyon sajátlagos módon okoskodott.

(Folytatása következik.)

szetet is, csupán egyben kitartó: a pártoskodás és korteskedésben.

— **Pénzbőség!** Takarékpénztárunkba az egész hónap alatt naponta többet raktak be, mint mennyit költsönkre való pénze áll készen. Ha e pénzbőség ezentúl is így fog jelentkezni, ma-holnap földbirtokokra lesz kénytelen hitelezni.

— **Házasság városunkban** ez év kezdetétől fogva naponta 3-4, ünnepnapokon 8-10 kötötték. Pár évvel ezelőtt egész hónapon át alig kötötték.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számának „Közrendészetünk” című vezércikkében ez állítás: „Kecskemét a buda-pesti Duna közép vízszintje fölött 9 lábnyi magasabb fekvéssel bír” tollhiba, mert városunk területe 9 ölnyi magassággal bír s ez állítást mérnökeink is ekként erősítik meg.

— **A kecskeméti izr. hitközség** által épülőben levő temploma alaptökéjének gyarapítására legfensőbb engedélyezéssel rendezett nyereményes sorsjátéknak a mult 1868. év végső napjára kitűzött volt húzása bizonyos körülményeknél fogva felsőbb hatósági engedellel ismét jövő május hó utolsó napjára elhalasztott; miről ez úttal az ily sorsjegyek t. cz. birtokosai tisztelettel értesítettnek. Kecskeméten, 1869. januárban.

A templom építés s a sors-játék rendező bizottsága.

— **Meghívás.** A kecskeméti takarékpénztár t. cz. részvényesei 1869. évi febr. hó 7-én d. u. 2 órakor, az új-városháza nagytermében tartandó évi rendes közgyűlésre tisztelettel meghívotnak. — A közgyűlés tárgyai lesznek: 1) Az igazgatóság jelentésének előterjesztése az üzlet menetéről. 2) A választmányi tagoknak az alapszabályok szerinti megújítása s kiegészítése. 3) A mult évi befejezett számadás kimutatásának és a vagyon mérlegnek megvizsgálása. Egyáltalában az alapszabályokban meghatározott tárgyak elintézése.

Kecskemét, 1869. jan. 19-én.

Lestár Péter,
igazgató.

Főlszólalás.

Kecskemét, jan. 27. 1869.

A „Kecskeméti Lapok” mult számában Hornyik János úr „Közrendészetünk” felirással egy cikket közöl, melyben elmondja, hogy e szót: közrendészet, még sokan nem ismerik polgártársaink közül s kellő magyarázat nélkül meg sem értik; elmondja tehát Hornyik úr, hogy ide tartozik 1-ör az, a mit nem látunk, de látnunk kellene; 2-or a mit látunk és nem kellene látnunk; 3-or az, a mit látunk, de látásakor szemet hunyunk, és így azt még sem látjuk; kifejti továbbá, hogy Kecskemétnek mily előnyös helyzete, jó vize stb. van. Mindezekből azután levezeti Hornyik János úr: mily könnyű volna e várost tisztán és rendben tartani, több szakemberre hivatkozik, kik négy szál ember-

rel az egész város tisztátartását magukra vállalnák.

Bocsásson meg, t. Hornyik úr, de talán nem fogja ön titokban tartani e szakemberek neveit, már csak azért sem, hogy alkalmunk legyen a közjó előmozdítása körül tőlök valamit tanulhatni, böles tanácsokat kikérhetni; bizonyára a város érdekében is szükséges lenne tudni, mely szakban, vajon a technikai téren, avagy a közrendészet mezején szakemberek-e? hogy a jövő tisztújítás alkalmával reájok fordithassák választó polgártársaink figyelmeket.

Mi ugyan nem mondjuk és nem is mondhatjuk, hogy a város tisztán tartatik, de egyedül mi vagyunk-e okai ennek? nem örököltük-e a legtöbb bajokat elődeinktől? mi tőlünk kívánják, hogy ez idült bajokat alig másfél évi hivataloskodás után elhárítsuk. Szilárd akarat ugyan megvan bennünk, de volnánk bár a legfényesb tehetségekkel megáldva, kezeink nem ritkán kötve vannak. Ha a czélt, melyre törekszünk, kitűztük is, sok, számtalan akadály gördül elénk, mely gyakran rosz akaratlan és önérdéken is alapszik.

Ha ujak volnának e bajok, nem lehetne idegenektől, kik 20-30 év óta Kecskemétet ismét meglátják, ily megjegyzést hallani: „Kecskemét még mindig a régi maradt és semmit sem haladt!”

A jelenlegi városi mérnöknek már több alkalommal felrótták, hogy a város lejtmezésével, a melyre már elődje utasított, és a kinek a munkálattal külön díj ígértetett, mit sem gondol. A mult 1868-ik év márcz. 22-ik napján 1568-ik sz. alatt alulirott városi mérnök, a város lejtmezésére nézve egy jelentést adott be, melyben előadja, hogy a város lejtmezésével mily munkálatok vannak egybekötve; többi közt az utcák magasságának és lejtésének meghatározása, az általános csatornázás stb. Alulirott minden közgyűlésen várta, hogy most fog referáltatni beadványa; a mit többször sürgetett is, de várja még mindekkoráig. Az iktató-könyvet felítve, találjuk, hogy ezen beadvány a főntebb nevezett időben főjegyző úrhoz, mint a közgyűlés előadójához tétetett át.

Uram uram, főjegyző Hornyik János uram! tehát Önnél hever mindeddig e fontos ügy, és Ön késteti azt, a mit nekem hanyagságul ró fel.

Még lehetne több akadályokat felhozni, melyek a városi mérnök hivatalos működése elé gördítettek, és a mely akadályok leginkább azoktól származnak, kik fönnen hirdetik a városi mérnök hanyagságát.

Hornyik János úr még megjegyzi, hogy ha csintalan szemekkel az általa elősorolt botrányokat meg nem látjuk is, olvassuk specialis utasításainkat.

Már többször kerestünk ily specialis utasításokat, de fájdalom! soha sem találtunk; van ugyan a levéltárban egy 1861-ből maradt határozat, melyben némely hivatalra vannak általános utasítások, de nincs körvonalozva az egyes hivatalok működésükre és a tisztviselők kötelességei. Ha nem csatlódom, körülbelöl másfél évvel ezelőtt egy bizottság lett ezen munkálat kidolgozására — jelentéstétel kötelessége mellett — községhatóságilag küldve, de mindeddig nem került nyilvánosságra tanácskozmányainak eredménye.

Ha megengedi t. szerkesztő úr, egy jövő cikemben fejtenem ki*), hogy nem egyes személyek okai közrendészetünk hiányainak; gyökeres orvoslás szükséges e téren, hogy a bajon alaposan segítve legyen; különben kész tisztelettel marad

a városi mérnök.

Szerkesztői izenet.

9) Hát ez a tót mit akar?

„Mélien megtisztelt cigányászki vajdaság!

Nagyon meglepte engem mint tót zembert, mikor megolvasta a kecskeméti lap hasabján, hogy ud megszurkálta minden kecskeméti tisztezs polgar lagost, hogy mig nadrág is alig megmarata rajta.

Az migis nincs jó; miköze meg van zurnak, hogy a fotograf-fuss, vad hogy is megmondok én, uraság jobb tuga, kép megcsinaló a keresi-utczában olan különös zember.

Nincs jobb mesterség, mint a pinz mesterség. Vajdaság talan igen megharaguta, hod fenés kipes urasag nem ata pinz, mikor megszorulta, is mikor akarta volna adnyi pinz, igen sok megkírte az kamat? mert én úgy megirtetem barátom vajdasag az szavabul maganak, hogy ha kötsön pinz elment megkényfi, többet kellett vinyi az kamat fejibe, mint a mit kötsön megkapta.

Ha ez úgy megal, egy nadon megboszankota magat urasag.

Baratom uram! in meg nagyobb komedia megmondok a fene kipes uzsorasnal, vad is akarom mondanyi urasagnal. Talan az meggondolja urasag vajda, hod mar roszabb zember nines? ha! ha! nagyon megcsinalom urasag! Tesség esag menyeni Kecskemeten a zamerikai statusog elnökához — ha meg nem felejtetem volna nevit — Linkoln, vad nem is tudok miféle szabó zmasterhez, ez megszabja csak ruhat és csinalik nad zseb, hod sog pinz megvihessunk neki. Nem nad zember, de mégis ud híjak, nem tót zember, esag luteranyus, nem profeta, de mégis Samuel. Most mar nem tudok jobban össze kicsinalnyi nevit, a többit magara bizok.

E zember vajda urasag figyelmibe megajanlok, is meg figyelmeztetem urasag, hod ne esag a fene képest kergesse meg pinzirt, hanem ezt az nagy zurat is, ettől a zatraczenitől még illendőbb aron megkaphatya; is ha futarra meg lesz szuksige, vad alairatnyi akarja polgarsag követvalasztásra, nagyon megajanlom vajdasagodnak, mert olan hamarsaggal beugralik a varos, mintha csak droton megjárna.

Lam! lam! mil sokagtól meghalotam én, a nagy impostorsag, mégis ő másra meri megmondanyi, hod zérdek ember, pedig én senkineg sem atta 10 rimszki forintokat 1, azaz jeden osztragos uj forintir ed honapra, mely több nem tesz meg mint 120, azaz jeden szto aj dvaczad kamatogat.

Kár a magas fára maszkalnyi, mert ki nem tuga jó megmasznyi, megszédülök és arról leesunk.

Sztropkó.

10) Pásztornak. Jászberény. Kedvesen emlékszem vissza reád s biztosítok, hogy nem szüntet meg soha igaz barátod lenni. A küldeményt köszönettel vettem, használni fogom azokat, s ha kell, másneműekben majd vissza fogom szolgálni. A lap kívánságod szerint elküldetett és rendszeren járni fog.

*) Igen szivesen veendjük.

Szerk.

Felölös szerkesztő s laptulajdonos: **Madarassy László.**

Főmunkatárs: **Hornyik János.**

Tudósítás a kecskeméti heti vásárról.

Péntek, január 29.

Gabona piacszól					Baromfi és gyümölcs piacszól					Állat, széna és fa piacszól				
Alsó-ausztriai mérő szerint	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Vették-e?	Baromfiinak párja, gyümölcs garabó számra	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Vették-e?	Darabja, mázsája, öle	Mennyiért kelt?		Sokat vittek-e eladni?	Sok eltek-e?
	Legals.	Legm.				Legals.	Legm.				Legals.	Legm.		
	fr.	kr.	fr.	kr.		fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	
Búza, 83-87 fontos . . .	3	50	3	80	Lúd	4	30	4	40	Sovány sertés, hizónak . . .	32	—	44	—
Rozs, 78-80 "	2	66	2	68	Hizott lúd	5	50	6	—	Malacz	5	—	16	—
Árpa, 68-74 "	2	5	2	10	Pulyka	2	60	2	80	Juh	4	20	9	—
Zab, 43-44 "	1	45	1	50	Kácsa	2	—	2	20	Bárány	2	—	3	—
Kukoricza	1	80	1	85	Tyúk	1	20	1	30	Széna	4	50	12	—
Bab	—	—	—	—	Szöllő	—	—	—	—	Szalma	2	20	5	50
Köles	2	—	2	10	Dió	—	—	—	—	Keményfa	4	20	12	—
Burgonya	—	90	1	—	Vágott hal fontja	—	—	—	—	Puhafa	2	80	4	10

H I R D E T É S E K.

Egy ház szabadkézből eladó.

Az 1-ső tizedben, a halasi kút közelében, az úgynevezett **Balla-féle ház**, mely jelenleg korcsmául használtatik, szabadkézből örökáron eladandó. Bővebben értekezhetni a szerkesztőségnek Kecskeméten, 1-ső tized 104. sz.

Ház eladás.

Csapó Benóné Töldszéki Teréziának helyben, Páva-útca 131-ik sz. alatt, Kiss György úr kapitány korábbi háza szomszédságában fekvő sarok házának elárverése határidejéül f. évi márcz. 23. először; másodizben pedig apr. 23. napjai reggeli 9 órára levén hatóságilag kitűzve: tulajdonosnő által ezennel közhírré tétetik, miszerint a lakház, mely két épületből áll, melyek közül az első, mely 1859-ben a legújabb modor szerint, egészen téglából épült, magában foglal: öt két felé nyiló üvegajtókkal egymásba nyiló szobát, konyhát s pinczét; a második épület pedig 2 szobát, konyhát, kamrát tartalmaz — bárkinek is kényelmes lakul szolgálhat. Ennélfogva a házat venni szándékozó t. közönség figyelmébe ajánlja. Ezen lakház ez évben is 280 frtért haszonbérletetett ki, és 1866. inséges évben 2447 frt. 48. krra becsültetett; ugyanazon állapotban másodizben 1866-ban 1647 frtra becsültetett bírólalag.

Jelentés a t. cz. női közönséghez.

Alulirott több évek óta Pesten mint fésülő-nő foglalkozott s a legújabb divat bái, színházi és estélyre szokásos hajdizeket készít; — szerény díj mellett ajánlja mint fésülő-nő szolgálatát a nagyérdemű hölgyeknek.

Scheibner Fanni.

(Lakik körösi-útczán, a Beretvás-fogadó áttellenében újonnan épült emeletes ház udvarában.)